

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.971 van 4 maart 1997
in de zaak A. 65.842/VII-13.449.**

In zake : de n.v. MALMAR,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. MERTENS en J. DE PAEPE,
kantoor houdende te GENT,
Bagattenstraat 124

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Fr. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. MALMAR op 4 oktober 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 31 juli 1995 waarbij de beroepen van omwonenden tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 9 februari 1995 tot het verlenen aan de verzoekende partij van de milieuvergunning om aan de Nijverheidstraat te Gent een metaalverwerkend bedrijf uit te baten, ontvankelijk en gegrond worden bevonden, het beroepen besluit wordt opgeheven en de vergunning geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 58.924 van 28 maart 1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 22 oktober 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november
1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. ROOSE
die, loco Advocaten J. MERTENS en J. DE PAEPE verschijnt
voor de verzoekende partij, en van Advocaat I. LAUREYS
die, loco Advocaat Fr. DE BISSCHOP verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de relevante feiten als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 9 februari 1995 verleent de bestendige
deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan
verzoekster de milieuvergunning om op bovenvermeld
perceel een metaalverwerkend bedrijf uit te baten.

Dit besluit wordt door aanplakking bekend-
gemaakt van 27 februari 1995 tot en met 28 maart 1995.

1.2. Tegen dit besluit worden een aantal admini-
stratieve beroepen ingesteld bij de bevoegde minister.

1.2.1. Met een schrijven van 18 maart 1995, aangetekend verstuurd op 20 maart 1995, stelt Geertrui DAEM beroep in. Met een brief van 23 maart 1995, verstuurd op 27 maart 1995, deelt het bestuur milieuvergunningen mee dat het beroep onontvankelijk is omdat het bewijs van de betaling van de dossiertaks niet bij het beroep is gevoegd. Met een brief van 29 maart 1995 stuurt Geertrui DAEM het bewijs van de betaling van de dossiertaks op.

1.2.2. Met een schrijven van 26 maart 1995 stellen Peter LOISEAUX en Greet DE GEYTER beroep in. Met een schrijven van 29 maart 1995, verstuurd op 30 maart 1995, deelt het bestuur milieuvergunningen mee dat het beroep onontvankelijk is omdat het bewijs van betaling van de dossiertaks niet werd bijgevoegd. Met een brief van 4 april 1995 bezorgen Peter LOISEAUX en Greet DEGEYTER "het gevraagde attest met taxzegel". Met een fax die op 11 april 1995 bij het bestuur milieuvergunningen binnenliep, deelde Peter LOISEAUX het overschrijvingsbewijs van zijn betaling van de dossiertaks mee.

1.2.3. Met een schrijven van 20 maart 1995 stelt Koenraad VERBRUGGE beroep in. In een brief van 29 maart 1995, verstuurd op 30 maart 1995, deelt het bestuur milieuvergunningen mee dat het beroep onontvankelijk is omdat het bewijs van betaling van de dossiertaks niet is bijgevoegd. Op 4 april 1995 blijkt er een "gedeponeerde, doch nog niet uitgevoerde" betalingsopdracht te zijn.

1.2.4. Met een brief van 21 maart 1995 stelt Joris VERMASSEN beroep in. Met een schrijven van 24 maart 1995 deelt het bestuur milieuvergunningen mee dat het beroep onontvankelijk is omwille van twee redenen : enerzijds omdat het in artikel 51 van het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) voorgeschreven bewijs of attest niet is

gevoegd, anderzijds omdat het bewijs van de betaling van de dossiertaks niet is bijgevoegd. Met een schrijven van 3 april 1995 bezorgt Joris VERMASSEN het bewijs van betaling van de verschuldigde dossiertaks. Ook met een faxbericht van 11 april 1995 wordt het betalingsbewijs van een overschrijving van 250 fr bezorgd.

1.2.5. Met een schrijven van 20 maart 1995 stelt Cecile VAN THEEMSCHE beroep in. In een brief van 29 maart 1995, verzonden op 30 maart 1995, deelt het bestuur milieuvergunningen mee dat het beroep ontvankelijk is omdat het bewijs van betaling van de dossiertaks niet bij het beroep is gevoegd. Met een aangetekend schrijven van 4 april 1995 werd een betalingsbewijs aan het bestuur milieuvergunningen bezorgd. Er blijkt een overschrijvingsbulletin met de datum van 4 april 1995 te zijn overgemaakt, met de vermelding "gedeponeerde doch nog niet uitgevoerde opdracht".

1.3. Op 10 april 1995 worden voormelde beroepen ontvankelijk bevonden.

1.4. Met een op 18 april 1995 ter post aangetekend verzonden brief deelt het bestuur milieuvergunningen aan verzoekster die beroepen mede. Bedoelde brief wordt naar de Nijverheidstraat 10 te Gent, i.p.v. naar de maatschappelijke zetel van verzoekster, Forelstraat 147 te Gent, gestuurd.

1.5. Het bestreden besluit bevindt de beroepen ontvankelijk en gegrond, heft het beroepen deputatiebesluit op en weigert de gevraagde vergunning;

2. Overwegende, wat de gegrondheid van het annulatieberoep betreft, dat verzoekster een vierde middel ontleent aan de schending van artikel 52, 1°, c van Vlare I en in dit verband het volgende aanvoert :

2.1. De door vermelde bepaling opgelegde kennisgeving van de beroepen is een substantieel vormvereiste, o.m. bedoeld om de exploitant er tijdig van op de hoogte te brengen dat de bekomen milieuvergunning niet definitief is.

2.2. De bekendmakingstermijn verstreek op 29 maart 1995, zodat de kennisgeving ten laatste op 12 april 1995 had moeten gebeuren.

2.3. Verzoekster ontving die kennisgeving pas op 28 april 1995 en uit het administratief dossier blijkt dat die brieven maar op 18 april en, wegens onjuiste adressering, opnieuw op 24 april 1995, werden verzonden.

2.4. Bijgevolg was de kennisgeving ruimschoots laattijdig;

3. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord deze argumenten als volgt beantwoordt :

3.1. Artikel 19 bis, § 4, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (het milieuvergunningsdecreet) verleent aan de beroepsindieners uitdrukkelijk veertien dagen tijd, te rekenen vanaf de ontvangst van de brief die hem verzoekt het beroep te vervolledigen, om het bewijs van betaling van de verschuldigde dossiertaks alsnog te bezorgen.

3.2. Alle beroepsindieners "hebben dit vrijwel onmiddellijk gedaan".

3.3. Het milieuvergunningsdecreet bepaalt geen termijn binnen dewelke in dergelijk geval aan de exploitant de ontvankelijk bevonden beroepen dienen te worden gemeld en bijgevolg dient te worden vermoed dat zulks moet gebeuren binnen een redelijke termijn.

3.4. Van alle ontvankelijk bevonden beroepen werd aan de exploitant kennis gegeven bij aangetekend schrijven verzonden op 18 april 1995, d.w.z. binnen een vijftiental dagen na de ontvangst van de volledige beroepen, hetgeen een redelijke termijn is;

4. Overwegende dat het middel gegrond is om volgende redenen :

4.1. De door de aangehaalde bepaling van Vlarem I opgelegde verplichting om het ontvankelijk bevonden beroep binnen een bepaalde termijn ter kennis van de exploitant te brengen heeft niet alleen tot doel deze laatste ervan op de hoogte te brengen dat de in eerste aanleg genomen beslissing niet definitief is, maar tevens beoogt ze hem in te lichten over de in het beroep tegen de afgegeven vergunning aangevoerde middelen en argumenten, zodat hij daarop met kennis van zaken kan reageren.

Het tijdig en in volledig afschrift meedelen van de ontvankelijk bevonden beroepen is derhalve een substantieel vormvereiste, waarvan de miskenning tot vernietiging van het bestreden besluit aanleiding geeft.

4.2. Luidens artikel 52, 1°, c van Vlarem I moet aan de exploitant (in casu verzoekster) binnen veertien dagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking met een ter post aangetekend schrijven kennis worden gegeven van de ontvankelijk bevonden beroepen.

Die periode van bekendmaking verstreek op 28 maart 1995.

Bijgevolg moest de kennisgeving van de beroepen ten laatste gebeuren op 11 april 1995.

Partijen zijn het erover eens en uit het administratief dossier blijkt dat voor het eerst op 18 april 1995 de ontvankelijk bevonden beroepen naar verzoekster, weze het niet naar haar maatschappelijke zetel, werden gestuurd.

De beroepsschriften werden derhalve buiten de door artikel 52, 1°, c van Vlarem I bedoelde termijn ter kennis van verzoekster gebracht.

4.3. De verwerende partij beroept zich erop dat bedoelde administratieve beroepen echter aanvankelijk op onontvankelijke wijze werden ingediend omdat het bewijs van betaling van de dossiertaks, opgelegd door artikel 19 bis van het milieuvergunningsdecreet, door geen der bezwaarindieners bij het beroepsschrift was gevoegd.

Artikel 19 bis, § 4, van het milieuvergunningsdecreet bepaalt dat in dergelijk geval de indiener van het beroep hiervan in kennis wordt gesteld bij ter post aangetekende brief en dat het beroep onontvankelijk is indien hij binnen veertien kalenderdagen na verzending van die kennisgeving het vereiste bewijs van de volledige betaling van de dossiertaks niet heeft toegevoegd aan zijn eerder ingediend beroepsschrift.

4.4. De artikelen 19 bis, § 4, van het milieuvergunningsdecreet en 52, 1°, c, van Vlarem I zijn niet op mekaar afgestemd.

Wanneer toepassing gemaakt wordt van de mogelijkheid vervat in voormelde decreetsbepaling, kan het gebeuren dat op het ogenblik dat het vereiste betalingsbewijs bij het beroepsschrift wordt gevoegd, de door voormelde Vlarem I-bepaling opgelegde termijn verstreken is.

4.5. In voorliggende zaak is die anomalie, evenmin als de desbetreffende argumentatie van de verwerende partij, echter niet ter zake dienend.

De bewijzen van betaling van de dossiertaks werden aan het bestuur milieuvergunningen opgestuurd op :

- 29 maart 1995, door Geertrui DAEM
- 3 april 1995, door Joris VERMASSEN

- 4 april 1995, door Peter LOISEAUX, Greet DE GEYTER, Koenraad VERBRUGGE en Cecile VAN THEEMSCHE.

Geertrui DAEM heeft dus bedoeld betalingsbewijs naar de verwerende partij gestuurd amper één dag na het verstrijken van de bekendmakingsperiode.

De verwerende partij beschikte dus nog nagenoeg over de volle termijn van veertien dagen bedoeld in artikel 52, 1°, c, van Vlarem I om de ontvankelijkheid van het beroep van Geertrui DAEM vast te stellen en dit mede te delen aan verzoekster.

De door de verwerende partij ingeroepen initiële onontvankelijkheid van inzonderheid het beroep van Geertrui DAEM is dus geen grond om meervermelde bepaling van Vlarem I te negeren,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 31 juli 1995 waarbij de beroepen van omwonenden tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 9 februari 1995 tot het verlenen aan de verzoekende partij van de milieuvergunning om aan de Nijverheidstraat te Gent een metaalverwerkend bedrijf uit te baten, ontvankelijk en gegrond worden bevonden, het beroepen besluit wordt opgeheven en de vergunning geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier maart 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

M.-R. BRACKE.